

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **V. Z.**, zastoupeného Mgr. Pavlem Švestákem, advokátem se sídlem Starobranská 4, Šumperk, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor dopravy**, se sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2009, č. j. JMK 6331/2009, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2009, č. j. 57 Ca 34/2009 - 30, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se nevyhovuje.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného. Citovaným rozhodnutím žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 9. 12. 2008, č. j. ODSČ-71709/08, jímž byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. f) bodu 8 a § 22 odst. 1 písm. h) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, neboť v rozporu s § 22 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, nedal jako řidič osobního motorového vozidla na křižovatce přednost v jízdě vozidlu jedoucímu po hlavní silnici, a způsobil tak dopravní nehodu, při níž došlo ke vzniku hmotné škody na vozidlech zřejmě převyšující částku 50 000 Kč a ke zranění jeho spolujezdkyně. V kasační stížnosti současně navrhuje, aby jí soud přiznal odkladný účinek.

Stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odůvodňuje svým nepříznivým zdravotním stavem a uvádí, že je v současné době léčen pro nádorové onemocnění. Z tohoto důvodu je neustále odkázán na používání osobního automobilu, který potřebuje k dopravě své i své manželky.

Žalovaný se k stěžovatelově návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud ze spisového materiálu zjišťuje, že za výše uvedený přestupek byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 30 000 Kč a dále zákaz řízení motorových vozidel na dobu

14 měsíců od právní moci rozhodnutí. Stěžovatel o přiznání odkladného účinku žádal již v žalobě ke krajskému soudu, v níž své důvody rozvedl podrobněji než v kasační stížnosti. I v žalobě jmenovaný poukázal na svůj zdravotní stav a nutnost velmi často navštěvovat lékaře, k němuž se nemůže dopravit jinak než vlastním automobilem, neboť nemá možnost zajistit dopravu jinou osobou a doprava prostřednictvím taxislužby je pro něj příliš finančně náročná.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Z výše uvedených zákonných předpokladů je vždy nutné v první řadě vážit nebezpečí vzniku nenahraditelné újmy na straně stěžovatele. K tomu je nutno připomenout, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, je vyhrazena pouze výjimečným situacím, v nichž by s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele mohly výkon či případně jiné právní následky rozhodnutí vést k velmi závažným až nevratným následkům. Z judikatury správních soudů přitom vyplývá, že při rozhodování o přiznání odkladného účinku žalobě stíhá povinnost tvrdit a prokázat nebezpečí vzniku nenahraditelné újmy žalobce. Pokud důkazní břemeno neunes, soud návrh na přiznání odkladného účinku žalobě zamítne (srov. např. usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 10. 2003, č. j. 52 Ca 9/2003 - 144, publikováno pod č. 87/2004 Sb. NSS, či usnesení téhož soudu ze dne 29. 11. 2005, č. j. 30 Ca 28/2005 - 86). Nejvyšší správní soud považuje uvedený závěr, k němuž dospěly krajské soudy, za přesvědčivý a konstatuje, že jej lze nepochybně vztáhnout i na řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel svůj návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti opírá pouze o obecné tvrzení nezbytnosti používání osobního automobilu v souvislosti se svým zdravotním stavem. Z kontextu celé věci je nicméně patrné, že riziko vzniku nenahraditelné újmy spatřuje v tom, že by se v důsledku zákazu řízení, jenž mu byl uložen pravomocným správním rozhodnutím, neměl jak dopravit k lékaři. V obecné rovině jistě nelze stěžovatelem uvedené skutečnosti považovat za a priori irelevantní z hlediska možnosti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Stěžovatel však uvedená tvrzení podrobněji nerozvedl a neoznačil žádné důkazy k jejich prokázání. Nepříznivý zdravotní stav a potřeba zajištění jeho dopravy k lékaři přitom v daném případě bez uvedení bližších okolností nesvědčí o tom, že by dotčenému skutečně hrozila nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Stěžovatel v návrhu neuvedl, jak vážný je v současné době jeho zdravotní stav, jak časté jsou jeho návštěvy lékaře, ani to, z jakých důvodů se nemůže k lékaři dopravit například hromadnou dopravou. Ze skutečnosti, že se návrhem domáhá toho, aby mohl i nadále řídit osobní automobil, lze naopak usuzovat, že jeho zdravotní stav není natolik nepříznivý, aby nemohl využít prostředků hromadné dopravy. Tyto úvahy soudu by byly jistě vyloučeny, pokud by stěžovatel k žádosti předložil zprávu ošetřujícího lékaře potvrzující nezbytnost dopravy k léčbě a současně vylučující možnost či vhodnost dopravy hromadnými dopravními prostředky; nic takového však stěžovatel nedoložil.

Nejvyšší správní soud na základě výše uvedeného konstatuje, že stěžovateli se v dané věci nepodařilo prokázat, že by mu v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí mohla vzniknout nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

Proto Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu